

Quần thể phế tích chùa Địa Tạng - nơi ký ức và tương lai gặp gỡ

ISSN: 2734-9195 20:23 23/08/2026

Ở giữa hai bờ thời gian ấy là Hà Tiên, vùng đất vẫn âm thầm gìn giữ hạt giống từ bi, trí tuệ và lòng tri ân sâu sắc mà tổ tiên đã gieo xuống từ những ngày đầu mở cõi.

Thời gian lặng lẽ trôi qua...

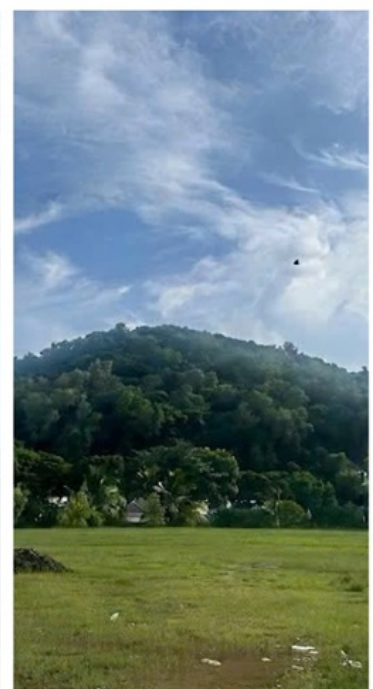
Mái già lam (ngôi chùa) năm ấy nay không còn nữa. Tiếng chuông "Tiêu tự hiệu chung" (tiếng chuông sớm ở chùa Tiêu) của một Hà Tiên hơn hai thế kỷ trước giờ đây chỉ còn ngân vọng trong những trang sử cũ.

Nhưng trên vùng đất mang ký ức Địa Tạng tôn nghiêm ấy, mạch nguồn tâm linh chưa bao giờ dừng lại.

Hôm nay, nơi đây lại vang lên âm thanh khác, trong trẻo, hồn nhiên và ngập tràn sức sống: tiếng cười rộn rã của trẻ thơ.

Ở bật trong khu vực

Dưới mái Trường Mẫu giáo Mỹ Đức, những em bé Hà Tiên đang từng ngày lớn lên. Các em có thể chưa biết rằng, ngay dưới bước chân mình là một vùng đất thiêng chứa đựng lớp lớp ký ức xa xưa. Các em chưa biết nơi đây từng gắn liền với một ngôi cổ tự, in dấu chân của những bậc tiền nhân trên hành trình mở đất, dựng chùa và an dân.

Nhưng phải chăng, đó lại chính là một sự tiếp nối vô cùng diệu kỳ và tốt đẹp của đại nguyện năm xưa?

Tiền nhân dựng chùa để gieo hạt giống từ bi và trí tuệ giữa miền biên viễn. Ngày nay, dựng trường để ươm mầm xanh cho tương lai xứ sở.

Một bên nuôi dưỡng tâm linh (tuệ mạng).

Một bên vun bồi thế hệ mai sau.

Hai thời đại cách nhau hàng thế kỷ, nhưng dường như cùng gặp nhau ở một chữ "DƯỠNG": dưỡng người, dưỡng đức, dưỡng trí và dưỡng niềm hy vọng.

Tiếng chuông Địa Tạng Tự năm xưa có thể đã chìm vào dòng chảy lịch sử. Nhưng trên chính mảnh đất ấy, tiếng trẻ thơ hôm nay đang reo vang.

Một âm thanh thuộc về ký ức.

Một âm thanh hướng đến tương lai.

Ở giữa hai bờ thời gian là Hà Tiên, vùng đất vẫn âm thầm gìn giữ hạt giống từ bi, trí tuệ và lòng tri ân sâu sắc mà tổ tiên đã gieo xuống từ những ngày đầu mở cõi.

Tác giả: **Thích Vân Phong**